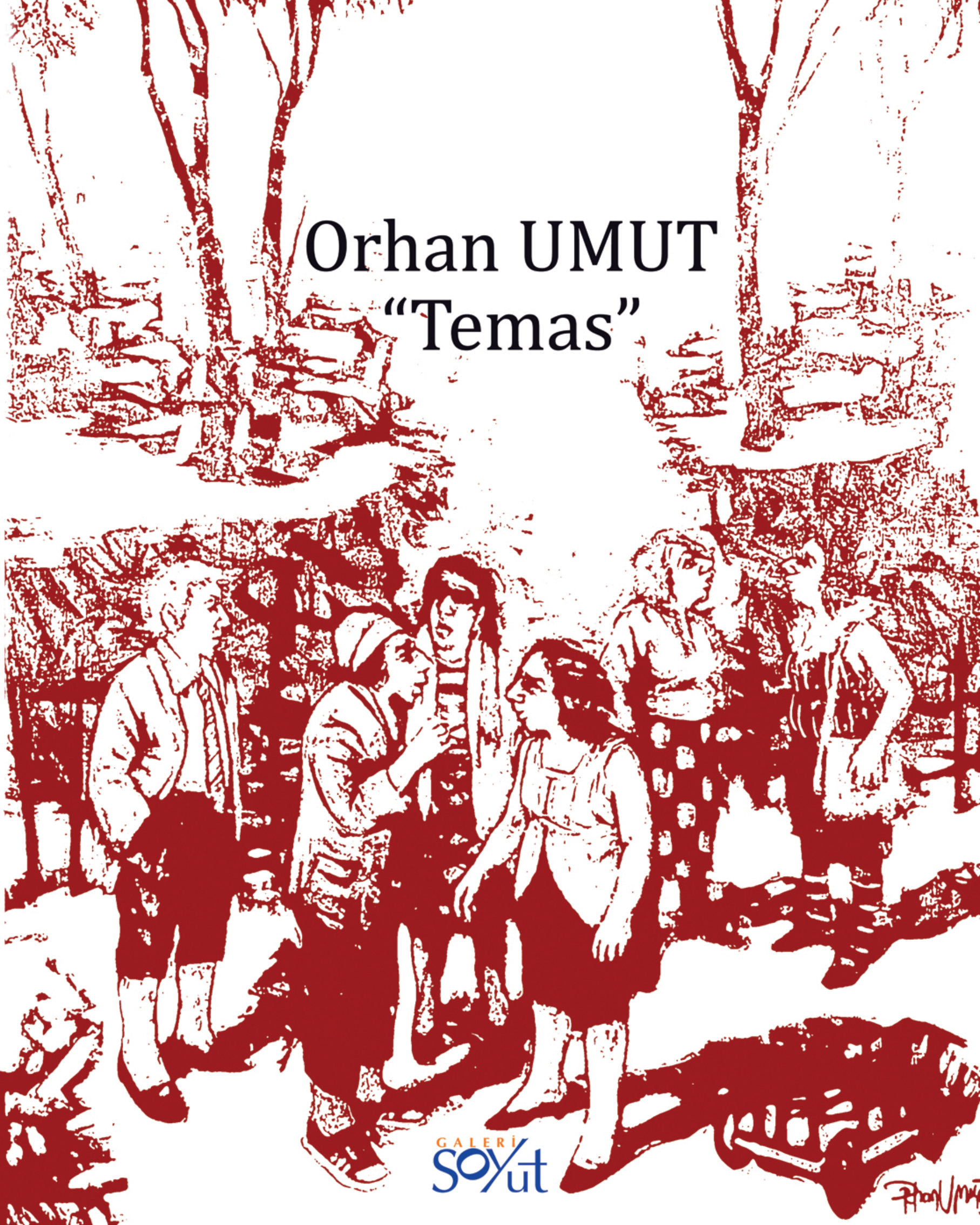

Orhan UMUT “Temas”

GALERI
SOXut

Orhan Umut

Orhan UMUT

“Temas”

28 Kasım – 17 Aralık 2014

GALERI
SOY/ut

“Harfiyen hatırlayarak dünün bol vakitlerini” **Can DÜNDAR- Kırmızı Bisiklet**

Kimi yerde hayatın boğumları, tıpkı akrebin kuyruğuna doğru zehrinin artmasına benzetilebilir. Figürler boyunlarına geçirdiği yağlı birer ilmiği hatırlatan boyun bağlarıyla soluk almakta zorlanıp can çekişen, kimi zaman çocukluğuna geri dönen ama hantal bedenleriyle ancak bir çite ya da duvara toslayarak bu sarsıntıyı yeniden yaşayan insanlar oluverirler. Daha acısı ise bunu bütün zehriyle hatırlayan insanlardır.

...Boş iskemlelerin bile ateşten bir kişiliğe, yangınlar geçirmiş eski bir bedestene büründüğü, huzursuz bir izlenim bıraktığı kadar karşımıza çıkanların günlük, rahat ve tuhaf giysileri içinde bizi huzursuz bir yolculuğa çıkaran çizgili pijamalar. Benzer yolculuklara çıktığımız tren rayları ya da ara istasyonlarda karşılaştığımız, sıradışı hayatlarına yüzlerine oturan tasalarla devam etmeye çalışan buruk/kırgın/çarpık gelişim süreçlerini tamamlamamış yarı mekanik taşıma araçlarıyla bir taşra dekoru içinde karşımıza çıkan silüetler. Takılıp kaldıkları fikirleri beden ve yüz ifadeleriyle anlatmaya çalışan, duygusal büyümeleri çocukluğun hüznü, doyurulmamış anılarıyla onarılmayı bekleyen bir bisiklet gibi bakan zoraki pantomim icrâcıları.

Anlatım araçları, tüm bu simge değerlerle yüklü imgeleri dile getirme araçları olarak hayal gücü ve okumamızın hizmetindedir. Açık/kapalı simgelerle görme-gösterme denklemini çözmeye çalışırken alışıldık yorumların dışında yabancılaşan yarı-modern resimlerle karşılaşılır. Sabah mahmurluğuyla, uykulu ama kalkmak zorunda gördüğümüz, öğlen ya da ikindi saatlerinde bu kez kıyafet değiştirerek ama onları her zaman değişmez yüz ifadelerinden kolayca tanıyacağımız bu insanlar, farklı kostümlerle sahneye çıkan, kendi rollerini kanıksamış oyuncular çağrıştırırlar. Bunu yapmalarının nedenleri hayata sordukları anlam dolu sorularda gizlidir. İlgisiz, küçümsenmiş, horlanmış ve önemsiz görülen ya da tektip kişiler oldukları kadar birbirine benzemeyen yönleri ve yanları da öne çıkarılmıştır. Fondaki renksel anlatım, belki de, daha kolay tanımamız için başvuru, farklı ışık diliyle sorulardır.

Göz bebeklerinin olmayışı, karanlık ve kasvetli dünyalarındaki arayışlarının bir sebebi gibidir. Bize sundukları ayaklarındaki renkli çoraplarla, her birinin bir yanlarının hala çocuk kaldığı, büyümedikleri, büyüme basamaklarından aşağıya doğru bir daha doğrulamayacak kadar tepe taklak yuvarlandıklarının bir ifadesidir. Eğlenirken de bizi hayatlarının tanığı yaparken de yanı başlarından aldırışsızca geçip giderken de aldırışsızlığımıza bakıp onların da bizimle eğlendiklerini görürüz.

...Işığa tutulduklarında farklı görünümlere bürünen bu insan manzaraları, neşeli ayaklarıyla belki de bu zıt duyguyu bize yaşatırlar. Eğlenceli bir animasyon ya da kaçırılmış bir randevu karşısında olduğumuzu hatırlattıkları kadar, zehirli bir durum karşısında olduğumuzu da bizi sersemleterek hatırlatırlar. İmkânsız çocukluğuna geri dönmeyi yasaklayan bu bahçede avlanmak, ilk defa görücüye çıkmış egzotik bir hayvanat bahçesi kadar ilgi çekicidir. Doğal ortamlarından koparıldıklarında hemen solan ve ayakta ölen bitki türleri gibi çabucak solan, bir yönleriyle küçük dünyalarında sıkıştırıldıkları çaresizlik içinde çeşitli hastalıklarla boğuşan bu yüzler, yadsınamaz çarpıcı bir gerçeklikle karşımıza çıkarlar. Tutkuların, sevinçlerin tükendiğini, her şeyin bittiğini hatırlatan kurmaca bir kargaşadan bizimle birebir örtüşen yaşadığımız kaosa geri sürüklerler.

İster istemez Flink Govart'ın çoban Rembrant'ı(1636) bizi sürüklediği kır ve sükûnet tinden Jondeaens Jakob'un ezgilerinden uzak günümüz toplumunca cereyan eden kesitlerle, Hendrick

Terbrugghen'in ağız açık, bize söylemek istediği kederli şarkılarının sözlerini Stendan'ın çalgıcılarını, Anabella Carracci'nin kendi başına eğlenmesini bilmeyen yeniden müzisyenini hatırlarız.

...Basit hayatlarının ardında bir dip akıntısı gibi şaşırtıcı gelen şey; yaşadıkları sarsıntılı, tıraşsız, dağınık bir pazar gününün aylaklığı ve alışık olmadıkları bir tembelliğin ve can sıkıntısının işaretleri, renkler aracılığıyla üstümüze gelirler. Aynı zamanda altında yatan ıstırapları ve kederleri, çaresizlikleri akla getirir. İletişim kurdukları çevrede yine de yalnız ve yabancıdırlar.

Ahlaki açılımlar yönünden görsel imgeler, açık olduğu kadar bir başka tartışmayı da sahneye koyar. Değişmez içeriğin materyalleri olan kırık-dökük araçlar, birleştirilemeyen, aynı zamanda onarılmayı bekleyen, hava basmayı bekleyen, patlamış bir tekerleğin yavaş yavaş sönen sesini tıpkı sönen hayatlarla benzerlik kurarak ele verir.

...Fiziksel ve ruhsal olarak bölünmüş, parçalanmış, dünü eksik yaşamış; bugünüyse yaşayamayacak kadar bağımsız olmasını bilemeyen bireyler konumuna düşürülmüşlerdir.

...İçinde yaşadıkları 'dar mekân'lar, çizgisel, figürel formların zenginliğini ele verdikleri için burukturlar. Göz kaymaları merkezkaç bir noktadan baktıkları halde bir başka olmazsa olmaz noktaya odaklanırlar. İlgilerinin yöneldiği araçları, hiçbir işlerine yaramadığı halde bir yük gibi taşımaya devam ederler omuzlarında. Bu alan hep tartışılmaya açık olacaktır.

...Figürlerin birbirlerini dinlerken, konuşurken ya da hareket halindeyken aynı zamanda birbirlerine hissizleşip ilgisizleştiklerini, gerilim ve tepki dolu olduklarını da anlamakta gecikmeyiz. Tekerrür edilen betimlemeler aynı yön levhasını gösterir. Şapkalar onları tamamlayan aksesuarlardan öte farklı anlamlar taşıyan sorular ve ışık yumağıdır. Akan makyajlar gerçek yüzlerini ortaya çıkararak kendilerini tamamlar.

...Sudaki kırılmalar gibi odaklanamadıkları hayatlarının birbirlerinden ödünç aldıkları giysilerle ortak paylaşım ve tüketim alanlarının neler olduğunu gözler önüne sererken sahne bütünlüğü içindeki yerleriyle bizi içlerine çekmeye çalışarak bizimde bu oyunun bir parçası olduğumuzu hatırlatırlar.

Aylak köpek ve aylak sahipleri arasındaki benzerlik klasik bakış açısı olarak varlığını sürdürmeye devam ettikçe resme duyulan sadakate bizimde ihtiyacımız olduğunu düşünürüz.

Gökkuşağı renkleri aldatıcı bir şekilde karşımıza çıksa da ana renk, toprak rengi resmin rahmine doğru yolculuk ettiğimiz, ayaklarının bir türlü yere basmayı beceremediği portakal rengidir. Mavi, hep gökyüzünden bize bakmaz. Kırmızı, hep ateşi hatırlatmaz; içimizi yakan şeyleri de hatırlatır.

Alışıldık olanı kırmak, kendini ifade etmekte şeytani buluşlar, elbette önemlidir ama daha da önemlisi bunları gösterebilmektir.

Umut vadetmekten öte umutlarımızı vadederek (ren)kli giysilerimizi üstümüzden atarak kolay av olsalar da er geç doğalarına geri dönmeleri gerektiğini umutla söylerler.

Kötülük ocaklarında demir dövülmeye devam edilirken, mütevazı, daracık resim atölyelerinde kökboyanın sırrı, yeni karışımlara alışık olmayan yamaçlardan, bir türlü soğumayan yanardağ ağızlarından toplanmaya, sarsıntılar devam ettikçe sırlar çözülmeye devam edecektir.

Mehmet DENİZHAN

60x80 cm, tüab, 2013

60x80 cm, tüab, 2013

70x100 cm, t ab, 2013

170x200 cm, tüab, 2013

135x150 cm, tüab, 2012

70x100 cm, tüab, 2013

35x50 cm, t'üab, 2013

70x100 cm, t'üab, 2013

170x200 cm, tüab, 2012

100x120 cm, tüab, 2011

100x120 cm, t'üab, 2011

60x75 cm, tüab, 2011

140x150 cm, tüab, 2010

50x70 cm, tab, 2009

70x100 cm, tab, 2010

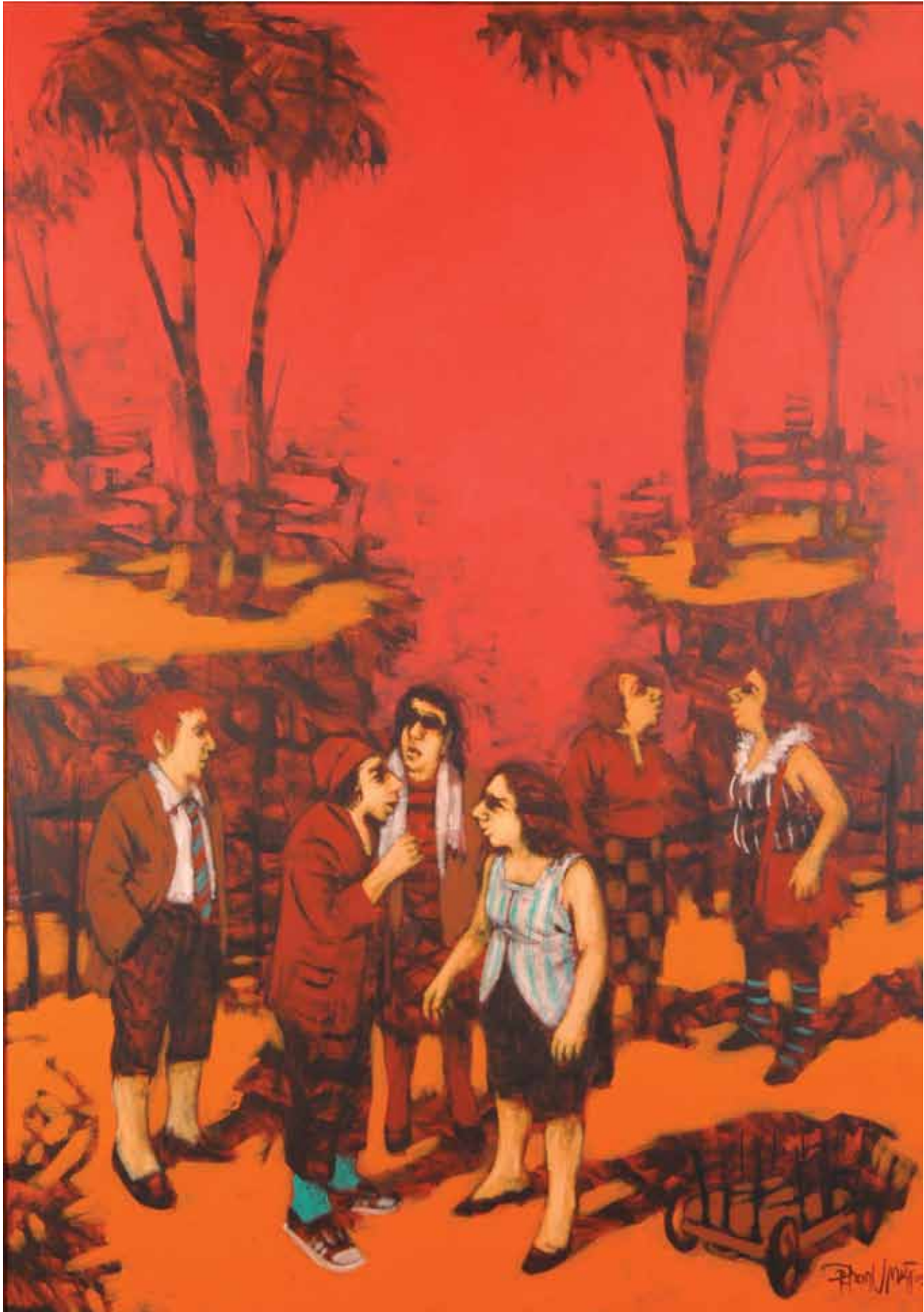

100x120 cm, tűb, 2010

100x120 cm, tüab, 2010

100x70 cm, tüab, 2010

70x100 cm, tūab, 2010

140x150 cm, tüb, 2010

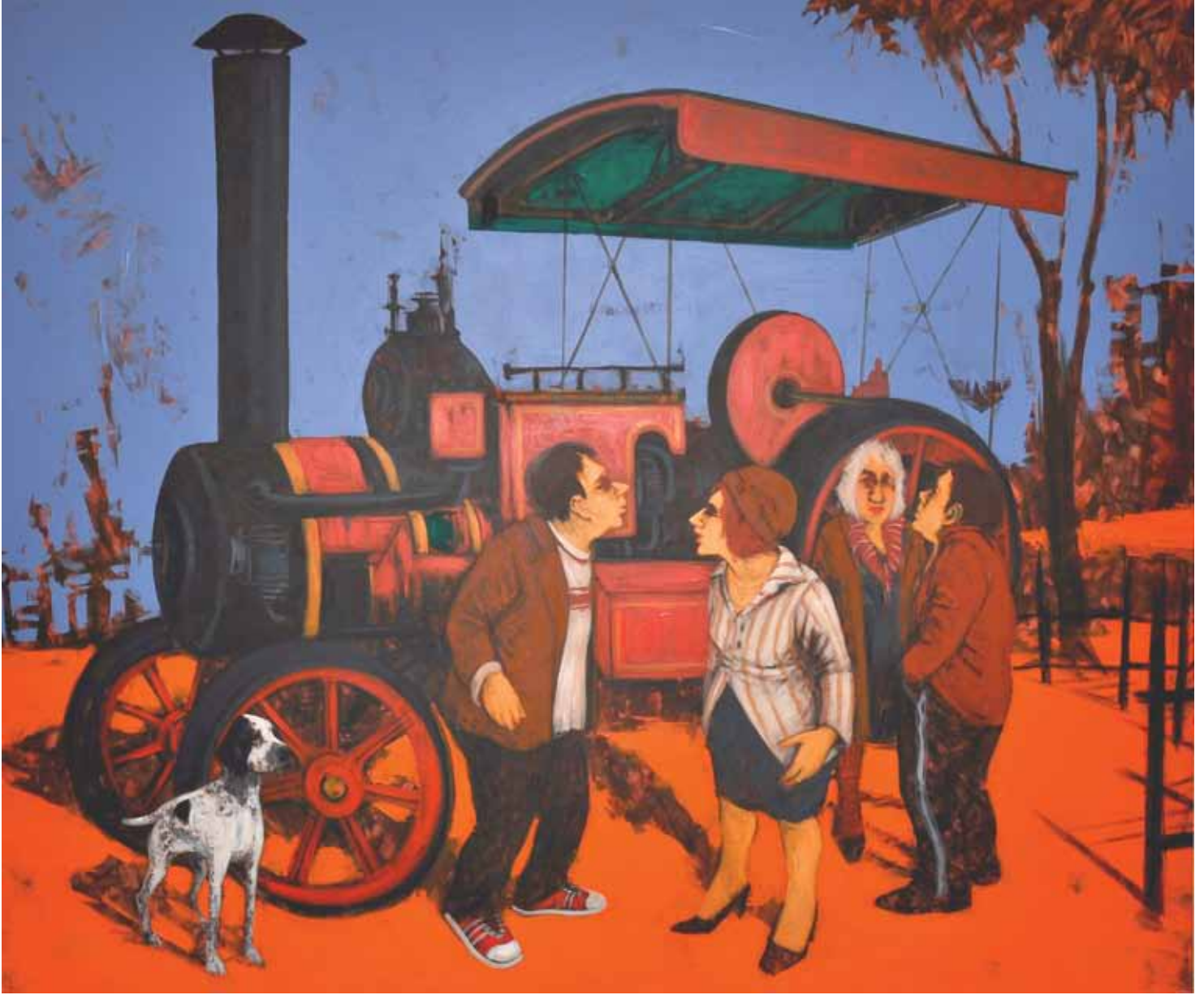
75x60 cm, t'üab, 2012

100x120 cm, t'üab, 2011

70x100 cm, tüab, 2010

Hayat Bilgisi, 170x200 cm, tüab, 2010

120x200 cm, tüab, 2010

75x60 cm, tüab, 2012

100x120 cm, tüab, 2011

160x190 cm, tûab, 2012

50x70 cm, tûab, 2010

150x200 cm, tûab, 2014

50x70 cm, tüab, 2014

50x70 cm, tüab, 2013

60x75 cm, tüab, 2014

50x70 cm, tüab, 2013

50x70 cm, tüab, 2011

70x50 cm, tüüb, 2013

Orhan UMUT

1972 Diyarbakır'da doğdu.
1997'de Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Resim Bölümü'nden mezun oldu.
Birçok kurum, kuruluş, müze ve özel koleksiyonlarda eserleri bulunan Orhan UMUT, Gazi Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nde Yüksek Lisans eğitime devam etmektedir. 37 kişisel sergi gerçekleştiren sanatçı çalışmalarını Diyarbakır'daki atölyesinde sürdürmektedir.

Ödüller:

- 2007 68. Devlet Resim Heykel Yarışması "Jüri Özel Ödülü"
- 2004 65. Devlet Resim Heykel Yarışması "Başarı Ödülü"
- 2006 Eczacılar Birliği 50.Yılı Resim Yarışması "Başarı Ödülü"
- 2007 İzmir Büyükşehir Belediyesi Resim Yarışması "3.lük Ödülü"
- 2010 Anadolu Üniversitesi "Yunus Emre" Resim Yarışması "Başarı Ödülü"
- 2005 Diyabet Vakfı Resim Yarışması "Mansiyon"
- 1998 D.S.İ Resim Yarışması "3. lük Ödülü"
- 1997 T.P.V Resim Yarışması "Jüri Özel Ödülü"

GALERİ
SOYut

Yıldızevler Mah. Tagore Cad. (4. Cad.) Şehit Mustafa Doğan Sok. 82/A-B Yıldız - 06550 Çankaya/Ankara
Tel: (0.312) 438 86 70 - Faks: 438 86 72 - Gsm: 0.532 550 99 94 galerisoyut@gmail.com

www.galerisoyut.com.tr